

**Toto je prvý príbeh Bobuly.
 Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!**

JUPÍÍÍ

Keď sa Bobuľa zobudila, starý otec už pracoval v záhrade. Pestoval guľaté paradajky, chrumkavé papriky, biele aj červené, reďkovky s chvostíkom a strapaté hlavy šalátov. A jahody. Jahody mala Bobuľa najradšej.

Starý otec vyťahoval zo zeme reďkovky, nakladal ich do fúrika a odvážal na dvor. Stará mama sedela na malom šamlíku, umývala reďkovky a viazala ich do balíčkov.

– Starý otec, my dnes všetky tieto reďkovky zjeme? – spýtala sa Bobuľa, ktorá mala veľmi rada mäkký rožtek s masielkom a reďkovkou. A k tomu mliečko. No ale toľko reďkoviek, to sa jej zdalo predsa priveľa.

– Nie, zajtra ráno pôjdeme na trh! – povedal starý otec. Na trh! Bobuľa sa potešila. Rozhodla sa, že starému otcovi pomôže. Pretože je dobrá, pravdaže.

Najprv sa snažila vytiahnuť reďkovky zo zeme, tak ako to robil starý otec. Snažila sa, ťahala z celej sily, no reďkovka sa ani len neukázala. Zakaždým jej ostal v rukách iba zelený chochol z listov, a ešte aj hopla na zem. Keď sa to stalo šiesty raz, a všimla si Pipinov posmešný pohľad, nechala to tak.

Chvíľu sa dúdila, ale potom jej napadlo, že starého otca najviac poteší, keď mu pomôže s fúrikom. Bude ho šoférovať! Rýchlo na fúrik vysadla a keď sa stroj dal do pohybu, pevne sa chytila jeho krajov a dala sa do spevu. Na kôpke reďkoviek vo fúriku nahlas a veselo spievala pesničku o vláčiku. Začul to aj Šafi. Len čo príbehol, vyrukoval s výborným nápadom, že by si mohli zažonglovať. Reďkovky sú na žonglovanie ako stvorené.

– Sú malé, a majú chvostíky, žonglujme radšej s paradajkami, – navrhla Bobuľa a Šafi hneď chytil do rúk tri paradajky, ktoré boli prichystané na trh v drevených debnách. Jednu vyhodil do vzduchu, zvyšné dve držal v ruke. Lenže tá vyhodená začala padat a Šafi, v snahe chytiť ju, odhodil tie dve, ktoré predtým držal v ruke. Nakoniec skončili všetky tri paradajky na zemi. A rozmliaždené.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.

BOBUĽA

S16
T1
L2

Toto je prvý príbeh Bobuly.
 Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!

– Irgum burgum! Nechajte tie paraďajky na pokoji! –pohrozil starý otec. – Chodte sa radšej prezliecť do plaviek.

Bobuľa a Šafi nevedeli, načo teraz potrebujú plavky, ale za minútku boli hotoví. Na miesto, kde starý otec povyberal zo zeme reďkovky, mali nanosiť vo vedierkach vodu. Viackrát sa otočili. O chvíľu už bola zem taká mokrá, že sa na nej vytvorili malé kaluže.

– Urobíme si majstrovstvá v šmýkaní po blate, – postavil ich starý otec do radu a päťou vyryl štartovaciu čiaru. – Pripraviť sa, pozor, štart!

Obaja sa v tom momente rozbehli, dobehli k mláke, hodili sa na zadok a v tej rýchlosti sa šmýkali až na koniec dlhokánskej dráhy. Vyskočili a zopakovali to isté z druhej strany. A zasa naspäť. A znova!

– Skúsme teraz na brušku! – vykrikla Bobuľa a už aj letela tvárou napred po kaluži. Celkom ako rýchla loď.

Obaja si techniku postupne vycibрили. Skúšali to s jednou, nohou vpredu s druhou vysoko nadvihnutou ako krasokurčuliari, keď robia „lastovičku“, potom na pravom boku, na ľavom boku, otočku na chrbte, na brušku. A starý otec sa len smial a smial. A stará mama? Tá už ani hlavou nekrútila, len hodila rukou.

Napoludnie, keď sa unavili, natreli sa celí blatom. Nielen nohy, ale aj ruky, krk, tvár. Iba oči im svietili. Pomaly a celkom potichučky sa vkradli do dvora. Starí rodičia nakladali balíčky zeleniny a ovocia do auta. Kohút Pipin a jeho dievčence zobkali zrno. Keď ich zbadal, skoro mu od prekvapenia a strachu zabehlo. Vzal aj so sliepkami nohy na plecia a utekal ako zmyslov zbavený.

Keď ich všimla aj stará mama, vyvalila oči, len – len že jej nevypadli. Usmiala sa síce, ale hneď aj schmatla Bobuľu a Šafiho za uši a strčila ich pod vodu studne.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.